

LA GUERRA CIVIL

Miguel Fernández, Malak Bouhouch i Guillem
Blanco

PRIMERA ESCENA

“... L’hora de sopar, ens va fer seure a tots a taula (a tu, a la mare i a mi) i ens va dir:
—Uns quants militars s’han aixecat contra la República. La mare va abaixar la mirada cap al plat de sopa i va callar. Tu, és clar, tampoc no vas dir res. Jo sí. Jo vaig alçar tot el meu cos d’homenet d’onze anys acabats de fer i vaig cridar: —
Visca la República! ...”

SEGONA ESCENA

“... Es va asseure al costat de la ràdio, hi va fixar la vista (un gest inútil, perquè a la ràdio, que se sàpiga, no s’hi veuen pas imatges) i n’anava seguint les explicacions amb un gest preocupat. «Cal que s’obrin totes les farmàcies per atendre els nombrosos ferits que hi ha...”

TERCERA ESCENA

“... El carrer era ple de gent que anava i venia, alguns es tapaven la cara amb les mans, d'altres s'abraçaven, d'altres no feien ben bé res, s'ho miraven i prou. Com nosaltres dos, que només observàvem i no enteníem res. No enteníem aquell fum que sortia per sota de la porta de l'església ...”

QUARTA ESCENA

“... Una tarda que jugàvem al carrer, per exemple, vam veure com una colla d’homes s’enduïen de casa, per la força, un senyor amb la clenxa molt ben feta a la banda dreta. Ens vam quedar sorpresos, perquè no enteníem ges de què anava tot allò...”

CINQUENA ESCENA

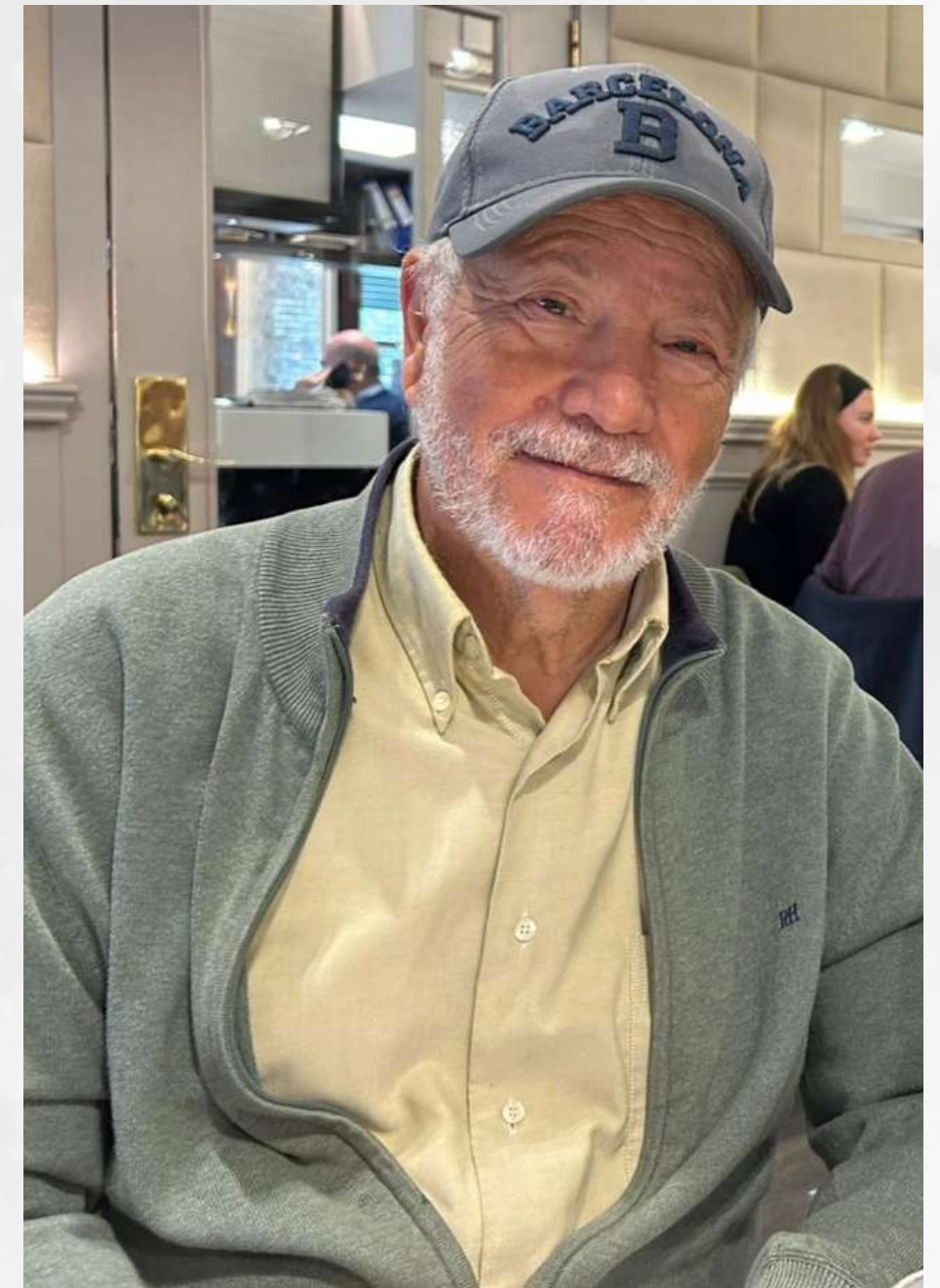
“... I al final, només al final, va
sentenciar:

-Fills, me'n vaig al front. Avui
m'han cridat a files.

Aleshores crec que les
nostres mirades, la teva i la
meva, van ser d'interrogació,
de preguntar-nos què era el
front i què eren les files ...”

ENTREVISTA A UN TESTIMONI

Toribio Blanco Rodríguez

Entrevista a un testimoni: Toribio Blanco Rodríguez

PRESENTAT PER

Guillem Blanco, Malak Bouhouch i Miguel Fernández